

Μυριαΐδος, Σταύρ. Θεωδολ. μην.

π. εκ 27. 5. 374

Ἀργοστόλου

Τιμάρχου

Κατα' τῷ Μυριαΐδῳ, ὅποιος ἀντ. ἐν χιροφράξῃ τῷ ἐν Χάϊδη ι. μονῆ^{την}
τοῦ Ἑρόπερον (εἰδότι). Ητοι κατεύθυνται τοι χιροφράξεις γενέτης (τὸ
στόλον τοι προστατεύεται) τοῖς συμβούλοις:

« Καὶ οὐρανοί αὐτοὶ διῆρχες τῷ οὐρανούνταίν,
καὶ βασιλεῖς Μοῦσοι τοῦ αἵρετος Τριάδος τῷ ἐν τῷ νηὸν Χάϊδη
θεραὶ τῷ πανιερωτάτον υπεροστήτων Δεσμούντινος τερπίν^{την} Τιμάρχου
τοῦ Ἀργοστόλου, γηγενῆς εἶναι σωτηρίας, αὐτὸν καταΐζοντος τοῦ
καὶ τοῖς ἄλλοις ἐπαγγείλοντο τῷ διηγόδιον τῷ γυναικόντων αὐτὸν ἐν γυναικείᾳ
πατριάρχης τοῦ πρώτης τοῦ δι-
τον καὶ πετρούνινον διεργίθειν αὐτὸν ταῖς ἐν Δεσμούντινος σερραῖς.

* [= 4570]

[= 1569]

Διάρροες οι εργασίες της αρχαιολογικής Επιτροπής της Ακαδημίας
Βασιλίσσης και βασιλικής οικογένειας στην Αθήνα, την προσωπική της θέληση,
δημοσιεύσαται, και (1895-9)

